Tylko do użytku służbowego.

DODATEK

do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok IV. | Warszawa, dnia 25 lutego 1931 r. | Nr. 3.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

Poz. 9. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/Ti/2/504/31 z dnia 26 stycznia 1931 r. w sprawie ładowania i obliczania przewoźnego za drobne przesyłki przedmiotów długich i cienkich o stosunkowo nieznacznej wadze.

W uzupełnieniu okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr. III/Ti/2/17430/30 z dnia 29 grudnia 1930 r., ogłoszonego w Dodatku Nr. 1 do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych z dnia 17 stycznia 1931 r. poz. 4, Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że pod określeniem: „przedmioty o stosunkowo nieznacznej wadze", ma się rozumieć takie przedmioty, których waga w pojedyńczych sztukach nie przekracza 20 kilogramów.

Nr. III/Ti/2/504/31.

Poz. 10. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/Tma/2/1859/31 z dnia 16 lutego 1931 r. w sprawie Dodatku III do Taryfy towarowej kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska, obowiązującej od dnia 1 października 1930 r.

Powołując się na rozesłany Dyrekcjom Dodatek III do Taryfy towarowej, wprowadzony z dniem 1 marca 1931 r., Ministerstwo Komunikacji zwraca uwagę na następujące główne zmiany i uzupełnienia.

W części I B.

Do wykazu towarów, wymienionych w uwadze 3 do § 24, 25, 26 i 27 włączono zwierzęta i drób bity oraz mięso, wobec czego za przesyłki pośpieszne tych towarów pobiera się opłaty według klas dla przesyłek towarowych zwyczajnych.

W § 67 zmniejszono minimalną kwotę przewoźnego za stały przewóz mleka do wysokości 30 groszy od przesyłki.

W § 90 czas wolny od postojowego dla towarów, nadchodzących do portów w wagonach lodowniach, przedłużono do 10 godzin ze względu na specjalne warunki wyładowania.

Ponadto przesyłkom tym przyznano dalszą ulgę i udogodnienie przez ustanowienie opłaty postojowego według godzin w ciągu pierwszej doby po terminie wolnym od postojowego.

W pozycji 785 K. t. zniesiono warunek posiadania przez skrawki nowych tkanin określonych wymiarów maksymalnych, natomiast ustalono nowy warunek, że skrawki nie powinny się

nadawać do bezpośredniego zużytkowania w krawiectwie, bieliźniarstwie lub wyrobach konfekcyjnych, dając kolei prawo żądać, w razie wątpliwości co do tego, podziurawienia lub przedarcia skrawków.

Całą grupę LV „Wyroby koszykarskie" przeredagowano, uzależniając wysokość opłaty od wartości surowca, z którego wyrób zrobiono, a nie od sposobu i stanu wykończenia. Przytem szczegółowe wyliczenie zastąpiono określeniami ogólniejszemi, co nie wyłącza deklarowania towarów ich zwykłą nazwą, z podaniem jednak materjału z którego wyrób zrobiono.

Pozycję 1131 przeredagowano celem ściślejszego określenia kafli szkliwionych pospolitych.

W części II zeszyt 1.

Taryfę wyjątkową B 4 dla chmielu rozszerzono na przewozy wewnętrzne, obniżając jednocześnie opłaty przewozowe za chmiel eksportowy.

Opłaty taryfy wyjątkowej B 10 rozszerzono na słomę i siano, przeznaczone na wywóz.

W taryfie wyjątkowej D 2 przyznano ulgi przewozowe dla wikliny koszykarskiej nieokorowanej, przewożonej jako surowiec do zakładów koszykarskich celem dalszego przerobienia.

Postanowienia taryf wyjątkowych E 1 i E 2, dotyczące stosoawnia jednakowej opłaty 190 gr lub 174 gr za 100 kg, uzupełniono wyjaśnieniem co do sposobu obliczania przewoźnego najmniej za 15.000 kg.

W taryfie wyjątkowej E 5 wyłączono punkty graniczne pomiędzy Polską a Prusami Wschodniemi, z wyjątkiem Grajewa i Raczek.

W obszarze ważności taryf wyjątkowych H 1, H 2 dodano stacje, przy których znajdują się fabryki farb.

Celem wzmożenia eksportu farb rozszerzono taryfę wyjątkową J 19.

Skreślono taryfę wyjątkową L 1 dla tektury z okręgu D. O. K. P. Wilno.

W taryfie wyjątkowej N 3 podano sposób obliczania przewoźnego od stacji Stróże oraz uzupełniono tabelę stacyjną, włączając do niej stację kopalnianą i rafineryjną Bolechów.

Taryfę wyjątkową O 1 uzupełniono dla pakuł warunkiem zużycia wewnątrz kraju, wobec istnienia dla wywozu pakuł taryfy wyjątkowej O 5.

W Aneksie do taryfy towarowej rozszerzono pozycję aneksu 8 na przesyłki drzewa, przewożonego do Europy Zachodniej z reekspedycją na granicznych stacjach niemieckich.

W pozycji aneksu 14 dodano kilka stacji nadawczych.

W części II zeszyt 2.

W taryfie wyjątkowej PB 1 rozszerzono wykaz stacyj nadawczych, korzystających z ulg specjalnych.

Celem poparcia fabrykacji farb rozszerzono obszar ważności taryfy wyjątkowej PH 1 oraz taryfę wyjątkową PJ 18.

Celem wznowienia przewozów i w uwzględnieniu kryzysu w przemyśle cynkowym w taryfie wyjątkowej PH 5 zmieniono wysokość opłat i ulgi specjalne.

W związku ze skreśleniem taryfy wyjątkowej L 1 skreślono również taryfę wyjątkową PL 2.

W taryfie wyjątkowej PR 4 w p. 4 „Warunki stosowania" skreślono postanowienie, że opłaty tej taryfy wyjątkowej stosuje się tylko wówczas, jeżeli obliczenie przewoźnego według innej taryfy wyjątkowej nie da opłaty tańszej, celem uzgodnienia tego punktu z punktem 3 „Opłaty".

Nr. III/2/Tma. 1859/31.

Komunikacja zagraniczna towarowa.

Poz. 11. Polsko-łotewsko-estońska komunikacja kolejowa. Sprostowania i uzupełnienia Przepisów służbowych dla tej komunikacji. (Dodatek do Dz. T. i Z. K. z r. 1931, Nr. 2, poz. 6).

W Przepisach służbowych dla komunikacji towarowej pomiędzy stacjami kolei żelaznych, położonych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska z jednej strony oraz stacjami kolei łotewskich i kolei estońskich w tranzycie przez Łotwę z drugiej strony, obowiązujących od dnia 1 lutego 1931 r. (Dodatek do Dz. T. i Z. K. z r. 1931 Nr. 2, poz. 6) przeprowadza się z dniem ogłoszenia następujące zmiany i uzupełnienia oraz sprostowania omyłek druku:

Na okładce i stronie tytułowej słowo „Obowiązuje" zmienia się na „Obowiązują".

Str. 3. W „Spisie rzeczy" w wierszu ostatnim oznaczenie strony „10" zmienia się na „9".

Spis rzeczy uzupełnia się w końcu przez dodanie: „Wzór Nr. 1 — akt o zagubieniu przekazu zaliczeniowego — 11".

Str. 6. W punkcie 3 §-u 3 w wierszu drugim słowo „przedstawienia" zastępuje się słowem „przestawienia".

Str. 8. W wierszu drugim punktu 1 § 9 „Zaliczenia" słowo „protokół" zastępuje się słowami „akt o zagubieniu przekazu zaliczeniowego według załączonego wzoru Nr. 1".

W końcu Przepisów służbowych włącza się wzór Nr. 1 — akt o zagubieniu przekazu zaliczeniowego wspomniany w § 9 p. 1.

Nr. III/3/Ws. 557/31.

Wzór Nr. 1.
do § 9 p. 1 Przepisów służbowych dla komunikacji towarowej polsko-łotewsko-estońskiej.

Akt
Akts Nr........
Akt
o zagubieniu przekazu zaliczeniowego
par pēcmaksas paziņojuma nozaudēšanu
lunamaksu teatelehe kadumamineku kohta.

Dnia ....193...r. na stacji ....
Den g. tika
On sai

....stwierdzono że do li-
(Nazwa stacji i kolei) konstatēts, ka pie pre-
(Dzelzceļa un stacijas nosaukums) kindlaks tehtud, et
(Jamma ja tee nimetus)

stu przewozowego Nr. ...... z dnia ....193...
ču zīmes no
saatekirja järele

od stacji .... do stacji ....
no stacijas uz staciju
jaamast

przekaz zaliczeniowy Nr..................................
nosūtīta sūtījuma pēcmaksas paziņojums
jaama saatmiseks äraantud saadetuse juurde kuulew lunamaksu teateleht

....
....

(miejsce dla wskazania, gdzie zauważono zagubienie)
(vieta atzīmei kur uzliktas pēcmaksas paziņojuma istrūkums novērots un kādos apstākļos pazaudēts)
(kus ja mil põhjusel).

zaginął
pazaudēts
on kaduma läinud.

Zawiadowca stacji ....
Stacijas nosaukums
Väikse / Suure kiiruse kaubakontor
....
(Stempel stacyjny i podpis)
(Stacijas zīmogs un paraksts)
(Jaama tempel ja allkiri)

Uwaga stacji przeznaczenia ....dnia ....193..
Gala stacijas atzīme den
Märkus sihtjaama povlt

Zaliczenie na przesyłkę za listem przewozowym
Preču zīmē
Saatekirja

Nr...........w kwocie ....
atzīmētā pēcmaksa (słowami)
järele kauba peale pandud lunamaks (burtiem)
(sõnadega)

pobrano przy wydaniu przesyłki odbiorcy dnia................. 193....
iekasēta un nav šķēršļu tas izmaksai nosūtītājam,
sissnõutud: summa väljamaksmiseks kaubasaatjale on,
wobec czego niema przeszkód do wypłacenia go nadawcy.
nosūtītājam.
keeldust ei ole.

Zawiadowca stacji przeznaczenia
Gala stacija
Saadetuse sihtjaama kaubakontor
....
(Stempel i podpis)
(Spiedogs un paraksts)
(Tempel ja allkiri)

Poz. 12. **Przepisy Służbowe (Postanowienia wykonawcze) z dnia 15 listopada 1929 r. do taryfy dla komunikacji pomiędzy stacjami kolei polskich, włączając położone na obszarze W. M. Gdańska, z jednej strony, a stacjami Związku Socjalistycznych Republik Rad, z drugiej strony, której Część I oraz Rozdział IV/B Części II, obowiązują od dnia 15 listopada 1929 r., a Rozdziały I, II, III/A i IV/A, Części II, od dnia 1 lipca 1930 r. (Dodatek Nr. 11 do Dz. T. i Z. K. z r. 1929, poz. 42).**

W związku ze zmianami, wprowadzonemi do Części I i II polsko-sowieckiej taryfy towarowej, ogłoszonemi w Dz. T. i Z. K. z r. 1931 Nr. 5 poz. 68, przeprowadza się w wyżej wymienionych Przepisach Służbowych, z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1931 r. następujące zmiany:

na stronie 11.

Brzmienie § 11 zastępuje się brzmieniem następującem:

„§ 11.

Obliczanie przewoźnego i opłat dodatkowych.

Przewoźne i opłaty dodatkowe oblicza się bądź według taryfy bezpośredniej dla polsko-sowieckiej komunikacji (Część II taryfy), bądź według taryf wewnętrznych kolei każdego kraju według przepisów § 8 Części I taryfy (do art. 9 K. M. T.)".

na stronie 14:

w § 15 „Sposób postępowania przy obliczaniu i pobieraniu opłat przewozowych w razie stosowania taryf wewnętrznych" brzmienie punktu A. 6) zastępuje się nowem brzmieniem następującem:

„6) W razie przewozu towarów, wymienionych w nomenklaturze i klasyfikacji taryfy bezpośredniej (Część II polsko-sowieckiej taryfy), pomiędzy stacjami nie włączonemi do taryfy bezpośredniej, polska stacja nadania, względnie graniczna stacja wyjściowa kolei Z. S. R. R., winna odręcznie lub zapomocą stempla zamieścić w liście przewozowym i w cedule przewozowej następującą adnotację: „Towar włączony do nomenklatury bezpośredniej polsko-sowieckiej taryfy; mają zastosowanie przepisy, przewidziane w § 8 p. d) Części I polsko-sowieckiej taryfy", i zaświadczyć tę adnotację stemplem stacyjnym.

Na podstawie takiej adnotacji wyżej wymienione stacje i stacja przeznaczenia obliczają opłaty przewozowe:

na kolejach polskich według nomenklatury i klasyfikacji oraz tablicy opłat przewozowych taryfy bezpośredniej (Część II taryfy, rozdziały II i IV) za odległość do lub od granicy państwa, określaną według wykazu odległości, podanego w wewnętrzenj taryfie polskich kolei państwowych.

na kolejach Z. S. R. R. według wewnętrznej taryfy tych kolei z obniżeniem o 25% opłaty stacyjnej, przewidzianej taryfą wewnętrzną kolei Z. S. R. R.

Stacja przeznaczenia kolei Z. S. R. R. oblicza pozatem w tym wypadku opłatę przewozową za odległość kolei swojego kraju za towary, dla których w taryfach wewnętrznych przewidziano normę naładunkową od 15 do 16,5 tonn, stosując normę 15 tonn, a za towary—dla których taryfa wewnętrzna przewiduje normy naładunkowe poniżej 15 tonn i nie mniej niż 10 tonn, stosując normę 10 tonn".

Nr. III/3/Ws/1384/31.

Sprawy kolejowo-celne.

Poz. 13. **Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/4/Pc/1495/31 z dnia 7 lutego 1931 r. w sprawie ścisłego wykonywania rozporządzenia o statystyce celnej, przy przyjmowaniu przez kolej do przewozu przesyłek wywozowych.**

W wyniku narady, jaka w dniu 15 stycznia r. b. odbyła się w Głównym Urzędzie Statystycznym, w sprawie ścisłego przestrzegania przez stacje kolejowe obowiązków, wypływających z przepisów, zawartych w §§11, 52, 56, 57 i 58 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1930 r. o statystyce celnej (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), Ministerstwo Komunikacji zarządza co następuje.

Obowiązki kolei, jako publicznego zakładu przewozowego, pod względem statystyki celnej, w odniesieniu do przesyłek nadawanych do wywozu zagranicę, określają §§ 56, 57, 58 i 59 wspomnianego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów.

Według brzmienia § 57 kolej obowiązana jest badać:

a) czy towar został zgłoszony na formularzu przepisanym,

b) czy wszystkie obowiązujące stronę rubryki formularza zostały dokładnie wypełnione,
c) czy treść zgłoszenia statystycznego zgodna jest z treścią dokumentów przewozowych (prócz rubryki wartości),
d) czy uiszczona została opłata statystyczna w przepisanej wysokości.

Obowiązek wskazany pod a) polega na sprawdzeniu przez pracownika kolejowego, przyjmującego do przewozu przesyłkę wywozową, czy nadawca dokonał zgłoszenia statystycznego na „karcie wywozu w wolnym obrocie" według wzoru Nr. 2, stanowiącego załącznik drugi do § 10 Rozporządzenia w sprawie statystyki celnej. Jeżeli po sprawdzeniu okaże się, że nadawca do zgłoszenia statystycznego użył druku dawnego wzoru, należy niewłaściwie sporządzone zgłoszenie zwrócić i zażądać zgłoszenia na druku według wzoru obecnie obowiązującego.

W związku z obowiązkiem, o którym wyżej mowa, Ministerstwo Komunikacji zwraca uwagę na § 11 rozporządzenia o statystyce celnej, według którego zgłoszenia pisemne winny być składane tylko na urzędowych kartach zgłoszenia statystycznego, wydanych przez Główny Urząd Statystyczny. Wobec wyraźnego brzmienia zacytowanego wyżej przepisu należy odmawiać przjmowania zgłoszeń statystycznych na drukach nie urzędowego nakładu.

Karty, wydane przez Główny Urząd Statystyczny, posiadają w lewej dolnej swej części napis „Druk Gł. U. St." Obowiązek wskazany pod b) polega na sprawdzeniu, czy nadawca przesyłki wywozowej dokładnie wypełnił te rubryki zgłoszenia statystycznego, do wypełnienia których jest on obowiązany po myśli § 29 rozporządzenia. Przez dokładne wypełnienie należy w tym wypadku rozumieć wypełnienie przez nadawcę przesyłki wszystkich tych rubryk, do wypełnienia których jest on obowiązany, a więc w odniesieniu do kart statystycznych wzoru Nr. 2 rubryk: 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17 i 18, w miarę potrzeby 19. Kolej obowiązana jest więc tylko dopilnować, aby nadawca wypełnił właściwe rubryki zgłoszenia, nie ciąży natomiast na niej obowiązek sprawdzania ścisłości wypełnienia przez nadawcę tych rubryk, które nie dają się porównać z danemi listu przewozowego. Za wszelką nieścisłość pod względem wypełnienia wyżej wyszczególnionych rubryk odpowiada tylko nadawca.

Obowiązek wskazany pod c) dotyczy wspomnianego już wyżej porównania zgłoszenia statystycznego z listem przewozowym i upewnienia się, że dane, które się dają porównać z danemi, zawartemi w liście przewozowym, są zgodne co do nazwy i ilości towaru.

Wreszcie ostatni obowiązek stacji nadania, wskazany pod d) dotyczy upewnienia się, czy nadawca uiścił opłatę statystyczną w wysokości przepisanej w § 53 rozporządzenia o statystyce celnej.

Z uwagi na trudność, z jaką jest połączone ścisłe wymierzenie opłaty statystycznej w tych wypadkach, kiedy stacja nadania niema możności ustalenia dokładnej wagi towaru z powodu braku na stacji wagi wagonowej, zezwala się na wymierzenie opłaty statystycznej od wagi towaru, jaką ustali kolejowa stacja nadania w porozumieniu z nadawcą przesyłki całowagonowej. Należy wszakże dopilnować, aby różnice w wysokości opłaty statystycznej były wyrównane po ustaleniu faktycznej wagi towaru.

Nadto stacja nadania jest obowiązana dopilnować wypełnienia przez nadawcę, względnie sama wypełnić rubrykę piątą (Nr. statystyczny) w karcie wywozu z wolnego obrotu, posiłkując się w tym celu „Wykazem statystycznym towarów", oraz „Skorowidzem alfabetycznyum towarów. wyszczególnionych w Wykazie statystycznym".

Ministerstwo Komunikacji zauważa przy tem, że Główny Urząd Statystyczny w grudniu roku ubiegłego rozesłał wszystkim Dyrekcjom Okręgowym K. P. po 50 egzemplarzy „Skorowidza alfabetycznego towarów" dla użytku stacyj. Tenże Urząd w piśmie swem do wszystkich Dyrekcyj z dnia 10 grudnia 1930 r. Nr. 6938/VIII wyraził gotowość dostarczenia dodatkowych egzemplarzy Skorowidza, gdyby posiadana przez Dyrekcje ilość okazała się niewystarczającą.

W myśl § 38 rozporządzenia w sprawie statystyki celnej nadawca przesyłki wywozowej może nie wypełniać na karcie wywozu w wolnym obrocie rubryk 10, 17 i 18 (wartość towaru loco granica celna i loco stacja załadowania), o ile przez wypełnienie rubryki 19 i uiszczenie dodatkowej opłaty statystycznej w kwocie 50 gr, przez naklejenie odpowiedniej wartości znaczka opłaty statystycznej, zobowiąże się dane co do wartości towaru zgłosić bezpośrednio do Głównego Urzędu Statystycznego. Stacja nadania obowiązana jest w takich wypadkach dopilnować, aby zamiast rubryk 10 i 17 wypełniona była przez nadawcę rubryka 19 i aby uiszczona była dodatkowa opłata statystyczna.

Po tem wszystkiem dopiero stacja nadania wypełnia i podpisuje rubrykę dwudziestą w karcie wywozu.

Ministerstwo Komunikacji przypomina w tem miejscu depeszę swoją z dnia 25 listopada 1930 r. Nr. III/4/Pc/16591/30, w myśl której, przy odprawie masowej węgla i innych masowych towarów wywozowych, w celu uproszczenia i przyspieszenia procedury, zezwala się na wypełnienie rubryki dwudziestej przez odbicie datownika stacyjnego i umieszczenie podpisu pracownika kolejowego.

Ministerstwo Komunikacji przypomina również Dyrekcjom Okręgowym K. P. obowiązek ścisłego przestrzegania „Instrukcji w sprawie dokonywania w urzędach kolejowych sprzedaży dru-

ków zgłoszenia statystycznego oraz znaczków opłaty statystycznej", ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 5 czerwca 1929 r. (Dz. Urz. Min. Kom. Nr. 9, poz. 106 z r. 1929). W szczególności należy dbać o to, aby stacje zaopatrzone były w sprzedażne karty zgłoszenia wzoru Nr. 2 i 3, i w znaczki opłaty statystycznej, aby uniknąć odsyłania interesantów do urzędów pocztowych lub celnych w celu zaopatrzenia się w te karty i znaczki.

Celem dokładnego poinformowania nadawców przesyłek wywozowych o ciążących na nich obowiązkach, wypływających z rozporządzenia o statystyce celnej, Dyrekcje Okręgowe K. P. zarządzą, aby we wszystkich ekspedycjach towarowych, w których odbywa się przyjmowanie do przewozu przesyłek wywozowych, zostały wywieszone na widocznem miejscu odpowiednie ogłoszenia, informujące nadawców o obowiązkach celno-statystycznych, z zaznaczeniem w nich, że ekspedycja posiada i na każde żądanie interesanta obowiązana jest mu okazać egzemplarz rozporządzenia, specjalnie przeznaczony na użytek nadawców przesyłek wywozowych.

Jeżeli ilość egzemplarzy tego rozporządzenia, otrzymana od Głównego Urzędu Statystycznego, jest niewystarczająca dla obdzielenia niemi stacyj, których ono dotyczyć może, Dyrekcje zgłoszą do Głównego Urzędu Statystycznego dodatkowe zapotrzebowanie, zgodnie z pismem z dnia 10 grudnia 1929 r. Nr. 6938/VIII.

Według spostrzeżenia Głównego Urzędu Statystyczengo wiele stacyj kolejowych nie zadaje sobie trudu sprawdzania kart zgłoszenia statystycznego wzoru Nr. 2 (wywóz w wolnym obrocie), opierając się na brzmieniu § 13 punk. 2 Regulaminu przewozu przesyłek towarowych (Cz. I A Tar. Tow.).

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia wobec tego i poleca odpowiednio pouczyć organa wykonawcze służby ekspedycyjnej, iż zasady postępowania celno-statystycznego i obowiązki kolei z tem postępowaniem połączone reguluje specjalne rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie statystyki celnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 40 poz. 350 z r. 1930). Rozporządzenie to musi być bezwzględnie wykonywane zarówno przez strony jak i przez kolej i jest niedopuszczalne uchylanie się od spełnienia ciążącego na kolei obowiązku służbowego przez niewłaściwe interpretowanie Regulaminu przewozu.

W końcu Ministerstwo Komunikacji nadmienia, iż urzędy celne, na których ciąży obowiązek ostatecznego sprawdzenia wywozowych zgłoszeń statystycznych, otrzymały wskazówkę, aby o wszelkich stwierdzonych przez nie wypadkach nieprzestrzegania przepisów o statystyce celnej przez pracowników kolejowych, komunikowały odnośnym Dyrekcjom Okręgowym K. P., celem pociągania winnych do odpowiedzialności służbowej.

Nr. III/4/Pc. 1495/31.

Drukarnia Państwowa. Nr. 54703. 17.II.31. 5.500.

14